

# La tria

per Andreu Loncà

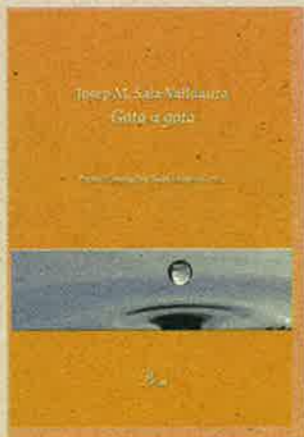
## LA FAULA DE L'AIGUA

**Les paraules estampades** en un volum de poesia, pulcrament editades, poden endolcir les ànimes sense consol. Poden fer amollar les angoixes. Poden suggerir les imatges més belles. Poden ajudar a dir els fets més candents. *Gota a gota*, de Josep M. Sala-Valldaura, em sembla que és d'aquells llibres que s'haurien hagut de presentar en un transatlàntic en alta mar, si pogués ser, després de molts dies de travessia, en un vespre de tempesta, amb ventades, amb les onades furients petant a les portes de la sala on el crític d'ulleres de cul de got i el professor agut en la foscor mirassin d'escatir el valor dels poemes tot salvant els papers escrits a mà dels sotracos de la nau.

Els lectors, amb l'aigua al coll, podrien sentir declamar els versos amb una eficàcia humida i freda, mentre a fora l'oceà ajudés a comprendre la natura de l'aigua. Ja està entès que *Gota a gota* és un volum que explora sense dramatismes les relacions metafòriques, totes elles múltiples i acreditades per la tradició, que es poden establir entre el viure humà i l'esdevenir de l'aigua.

*Gota a gota* conté el seu millor encant en totes les suggerències imaginatives que proposa a l'entorn d'un leitmotiv: les múltiples formes que pren l'aigua: rius, llacs, aiguats, mars, fluxos, refluxos, oceans, pluja i llurs relacions amb el viure dels homes. El poeta afirmà en la presentació que l'assumpte li sorgí sense cap plena consciència deliberada, però el fet és que el lector té a les mans un llibre aquós en el tema i en la forma. En realitat, esdevé un poemari sobre el canvi. Sobre les formes del canvi: "Només en el canvi pots trobar recer i repòs."

Com els bons volums de versos, *Gota a gota* és un volum per rumiar, per rellegir, per imaginar, per reescriure. Perquè la poesia porta a la poesia. Entre els més bonics, l'intitulat *Sinestèsia*: "Enmig dels camps d'alfals el morat floreix"; entre els més intel·lectuals: "Fragments heracliteus": "I si, l'aigua fos Déu?/ Tot s'esdevé,/ Tot neix i tot mor,/ Res no és/ perquè res no queda." Un ressò de l'Eclesiastès, molt diluït, s'hi entreveu al poema "Corrent avall...": Un alè gens patètic amera tot el llibre: l'estranyesa del viure, el cant per la pèrdua.



**JOSEP MARIA  
SALA-VALLDAURA.**  
**Títol: Gota a gota**  
**Editorial: Proa**